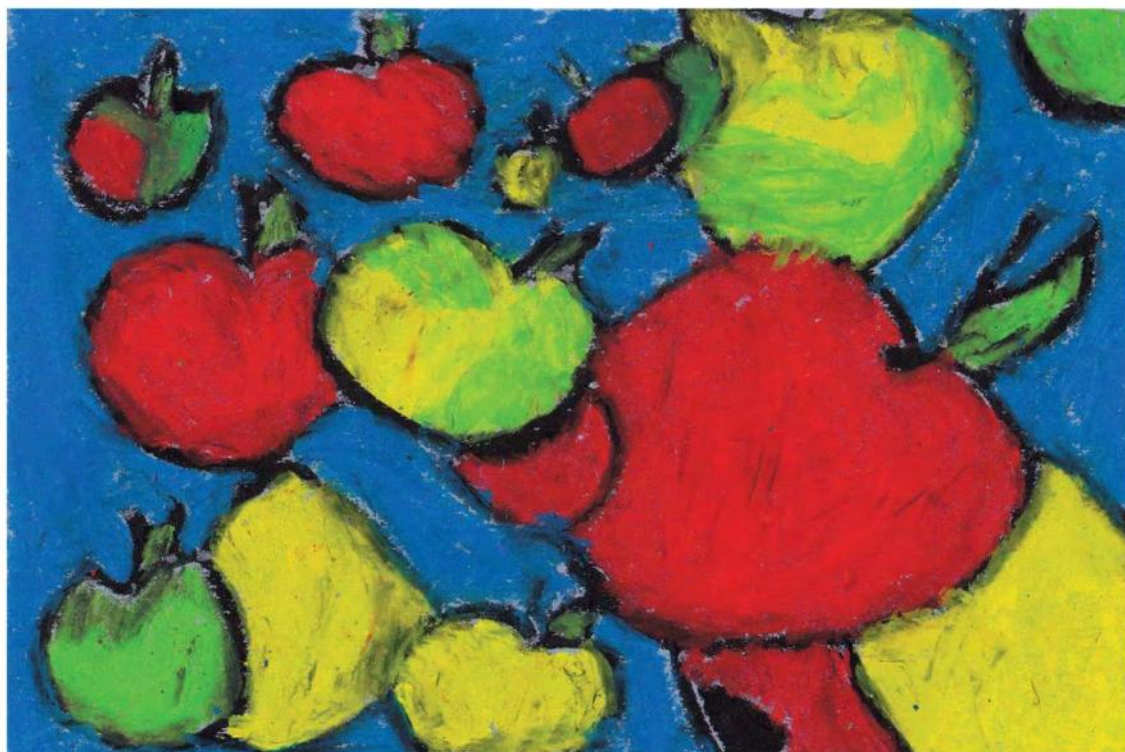

meštari

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića - cijena 20 kn - broj 8

**Naših
prvih**

Znanje imamo u malom prstu, a zabavu u cijeloj ruci!

ZAJEDNO SMO JAČI!

Dragi naši, na ovom bismo vas mjestu trebali uputiti na nešto posebno u novom broju *Meštara*. Posebno je to što ove godine naša škola obilježava svoju 45. godišnjicu. Ulomcima iz Spomenice škole podsjećamo na vrijeme izgradnje, obnove, podjele na dvije škole: OŠ Ivana Meštrovića i OŠ Alojzija Stepinca. Od početka ove školske godine ponovno smo jedna škola. Donosimo priče o tome koje su sve promjene pri spajanju škola nastale, kako su se one odrazile na učenike, ali i učitelje.

U školskim kronikama donosimo redovite izvještaje o događanjima u školi: dočeku novih prvašića, zajedničkom obilježavanju važnih datuma, ispraćanju učitelja u mirovinu i osmaša u srednju školu. Kao vrijedni kroničari riječju i slikom nastojimo zabilježiti sve smjene generacija.

Donosimo priču o velikoj novosti koja je obilježila ovu školsku godinu: nabavci školskih ormarića. Ove godine obnovljena je i školska kuhinja.

Posebno smo ponosni na rubriku Naša dobra djela. U njoj s veseljem izvještavamo o svim humanitarnim akcijama koje se provode u našoj školi. Znamo da je važno činiti dobro, da to ne radimo kako bismo se hvalili, ali smo pisanjem o tim akcijama željeli pohvaliti i naše učitelje i potaknuti i ostale učenike i učitelje da se priključe i nađu svoj način kako pomoći potrebitima.

Pohvaljujemo sve učenike koji su sudjelovali na natjecanjima, a posebno izdvajamo državne natjecatelje Lovru i Ivana!

Opet smo birali najbolje učenike osmih razreda. Ove godine svaki je učitelj koji predaje u osmim razredima birao po jednog učenika iz svakog razreda. Izabrali su tako čestvero najboljih.

Naša učenica Lucija za vrijeme zimskih praznika posjetila je Australiju. Vjerujemo da ćete se čitajući njezin putopis zabaviti, ali i saznati mnoštvo novih informacija o Australiji.

U Sportskom kutku donosimo izvješća s natjecanja učenika koji pohađaju program Vikendom u sportske dvorane i učenika članova Školskog sportskog kluba.

I za kraj: znamo da je školska godina pri kraju, znamo da ste svi umorni (učitelji jer misle da učenici malo uče, da imaju velike zahtjeve kad se zaključuju ocjene...; učenici jer im je gradiva puno, jer je dosadno, jer pišu puno ispita, jer u petom mjesecu svi pitaju...). Izdržite još malo i jedni i drugi, a mi vas ipak pozivamo na suradnju u pripremi sljedećeg broja *Meštara*. Na krilima ove obljetnice, na novom početku sad opet velike i brojne naše škole, pokušajmo zajedničkim snagama našoj školi osigurati još puno novih i ponosnih godina!

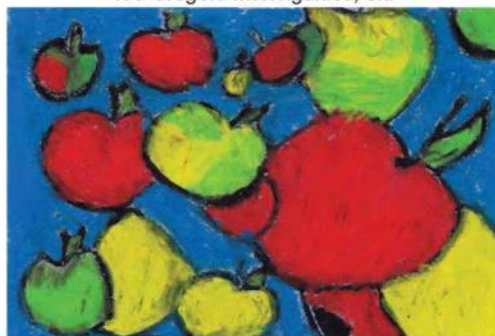
Do sljedećeg susreta, lijepi meštarski pozdrav!

Vole vas vaši novinari, urednica i voditeljica

SADRŽAJ

3-14	ŠKOLSKA KRONIKA
15-26	TEMA BROJA
26-29	TERENSKA NASTAVA
30-33	NAŠA DOBRA DJELA
34-37	PRVAŠIĆI
38-39	NATJECANJA
40-42	ŠARAF PO ŠARAF
43	KAD NARASTEM BIT ĆU
44-47	OSMAŠI
48-49	NAJBOLJI OSMAŠI
50	POLA URE KULTURE
51-60	ZDENAC RIJEČI
61-64	PUTOVANJA
65-66	KVARTOVSKA KRONIKA
67-68	RJEŠAVAMO PROBLEME
69-70	SPORTSKI KUTAK
71	TRADICIONALNE, DRUŠTVENE I RAČUNALNE IGRE
72-73	ENGLISH CORNER, DEUTSCHE ECKE
73	KUĆNI LJUBIMCI
74-75	MODNI KUTAK
76	MOZGALICE
77	ZANIMLJIVOSTI
78-80	STRIP

Na naslovnici: *Jabuke* (pastel tehnika);
rad Gregora Marangunića, 3.a

Impressum:

MEŠTRI, školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića, Zagreb, 2014. br. 8, svibanj 2014.
Nakladnik: Osnovna škola Ivana Meštrovića, M. Pušketa 1, Zagreb
Tel. 363 22 17, fax. 363 87 62
e-mail: ured@os-imestrovica-zg.skole.hr
www.os-imestrovica-zg.skole.hr
UREDNIKA: Nika Bilić, 7.b
NOVINARSKA SKUPINA:
Cora Borković, 5.a, Luka Dobrinčić, 5.b, Roko Dubravica, 5.a, Iva Džajkić, 5.a, Karla Gregurić, 5.a, Domagoj Hudiček, 5.a, Laura Kardum, 5.a, Petra Lazar, 7.b, Tara Lucić, 5.b, Hana Šintić, 5.b, Paula Zdelar, 5.a.
VODITELJICA: Gordana Ljubas, prof.
FOTOGRAFIJE: novinarska skupina i fotografije Igora Nagliča, prof.
Graficka obrada i prijelom: Dvoklik, Zagreb
Tisak: Printex d.o.o., Čakovec
cijena: 20 kn

ISPRAĆAJ OSMAŠA

Na kraju svake školske godine svečanom sjednicom oprosti-
mo se od generacije osmaša.
Dodijelimo nagrade najboljima,
svjedodžbe svima.

Bude tu suza (nekih učitelja, ali
i učenika), smijeha, šala, poklo-
na. Razrednici im, dodjeljujući
svjedodžbe, podijele i savjete
za život ili barem za daljnje
školovanje. Učitelji su u nadi
da će se njihovi učenici snaći u
srednjoj školi i da će se vraćati
u osnovnu kako bi se pohvalili
uspjehom. Svakako, ono što im
kažu jest da su im vrata naše
škole uvijek otvorena!
I prošle školske godine
razrednici Igor Naglič i Snježana
Zuanović oprostili su se od
svojih akača i bekača.

Ravnateljev oproštajni govor

Ponosni razrednici

Nagrade najboljima

Leon u
monodrami
"Osmaš"

DOLAZAK PRVAŠIĆA

...kreću sa svojim učiteljicama

Uzbuđeni su i roditelji

Ravnatelj je predstavio nove učiteljice

meštri

Dan KRUHA

Dobar kao kruh

Svi mi kažu da sam dobra kao kruh. A ja uporno govorim da ponekad nisam. Mislim da su svi ostali dobri kao kruh, pogotovo oni koji su meni to rekli. Čak i oni zločesti imaju malu vibraciju dobrote u sebi.

Nika Bugarin, 4. b

Onaj tko je dobar kao kruh, svima pomaže, siromašnima daje kruh, bolesnima lijek, a s djecom se igra. Putem iz trgovine daje gladnim pticama mrvicu kruha. Pomaže čak i životinjama koje imaju slomljenu nogu, koje su lagano bolesne, čisti ih ako su prljave. Čak i ako nije netko dobar, ima u sebi malo dobrote, on ne mora biti zločest, može i on postati dobar kao kruh.

Laura Maršić, 4. b

domaća makovnjača i orašnjača

Dan kruha

Kada u jesen završe sve žetve i poljoprivrednici spremaju žito te ga melju u brašno od kojeg će raditi kruh, mi obilježavamo Dan kruha. Svaki razred uz pomoć svojih razrednika slaže stol i u interesu im je da je njihov stol najljepši (makar se neki ne trude). Od kuće donesu što više stvari: stolnjake, svijećnjake, jesenske plodove i mnoštvo peciva, kolačića, kruhova. Na početku slavlja svećenik blagoslovi svu našu hranu. Blagujemo nakon priredbe naših vršnjaka. Tako smo i ove godine obilježili Dan kruha 21.10.2013. u našoj školskoj blagovaonici.

Petra Lazar, 7. b

najljepše je blagovati kad nas je tako puno

16. prosinca

školske kronike

Sveti Nikola

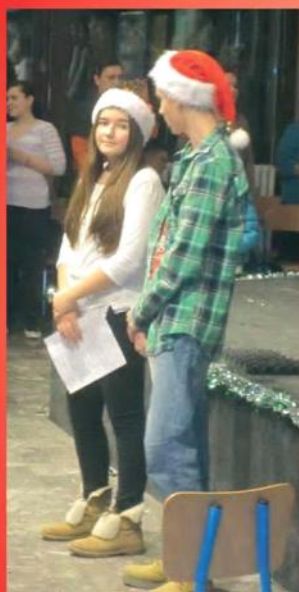
...pozorno sluša

Sveti Nikola i Krampus

20. prosinca

Božićna priredba

Voditelji Nika i Leo

Scenska igra nižih razreda

Scenska igra
viših razreda

meštri

5

Božićna priredba

Raspjevani zbor

Vrsni plesači

Ljepše se pjeva uz ravnateljevu pratnju

Sviramo pod budnim okom svoje učiteljice

Rasplesane vile

Flautice

MASKENBAL

Čime li se bavi ovo društvo

Star Wars

Meksikanac

Vermeerova Djevojka s bisernom naušnicom

Delboy i Rodney

A tako sličí učitelju...

Sheldon Cooper

Malo vila

meštri

Štrumpfeta

Vesela liječničko-gusarska družina

Štrumpfovi

Vesele učiteljice

Malo gusara

Svaka sličnost s učiteljicama engleskog i hrvatskog je...

Valcer

Županijsko natjecanje iz astronomije

Otvaranje natjecanja

Petaši

Srednjoškolci rješavaju test

Dana 7. ožujka i ove godine bili smo domaćini županijskog natjecanja iz astronomije. Dočekali smo zaljubljenike u nebo i zvijezde i zaželjeli im uspjeh na natjecanju.

Iz naše škole sudjelovalo je opet više mladih astronoma pod vodstvom učitelja Igora Nagliča.

Postigli su odlične rezultate, a najbolji je bio Ivan Renić, VII.a koji se ove godine plasirao na državno natjecanje.

Pod budnim okom učiteljice Aelite

Ekološka akcija u školi

Skupljanje baterija i akumulatora

Mnoge stare baterije i akumulatori u sebi sadrže teške metale kao što su olovo, kadmij ili živa. Iz oštećenih kućišta starih baterija može doći do istjecanja opasnih tvari i teških metala u vodu i okoliš, čime se ozbiljno ugrožava priroda te zdravlje ljudi i životinja.

Iz istog razloga, starim baterijama i akumulatorima nije mjesto u komunalnom otpadu, niti u prirodi gdje, na žalost, još uvijek često završavaju. Stoga je Zakonom o zaštiti okoliša između ostalog propisano da se i stare baterije moraju odlagati odvojeno od komunalnog otpada.

U Hrvatskoj danas postoji nekoliko tvrtki koje se bave sakupljanjem starih baterija i akumulatora među kojima je i tvrtka Friš d.o.o. iz Križevaca. S tom smo tvrtkom prošle godine započeli i ove godine nastavili suradnju.

Svaki mjesec u akciji skupljanja starih baterija sudjeluju oni razredi koji to žele.

Ovogodišnje zadnje mjerenje bilo je nakon zaključivanja našeg broja. Podatke o naj-ekolozima dat ćemo vam u sljedećim Meštrima.

Uredništvo

meštri

OBNOVA ŠKOLSKKE KUHINJE

U našoj se školi nalazi centralna kuhinja u kojoj se kuhaju obroci za 12 zagrebačkih škola.

Radovi na obnovi kuhinje započeli su sredinom lipnja 2013. Uključivali su potpunu obnovu: nabavku i montiranje novih aparata, ali i obnovu cijelog prostora: zidova, podova, pločica... Radovi su trajali do početka ove školske godine, ali je kuhinja s punim radom započela u veljači.

PRIJE...

...POSLIJE

McDonald's Cup u našoj školi

Dana 12. veljače u našoj je školi odigrana košarkaška utakmica McDonalds Cupa između ekipa naše škole i OŠ Ljubljana. Naši su se košarkaši (učenici petih i šestih razreda) pokazali boljima, vodili su cijelu utakmicu i na kraju pobijedili ekipu OŠ Ljubljana. Njihov trener Hrvoje Đurak, učitelj TZK-a, nije krio zadovoljstvo rezultatom 28:25 i cijelom igrom svoje momčadi.

U poluvremenu nastupile su naše cheerleadersice, a svoja su umijeća u štafetnim igrama pokazali polaznici sportskih skupina u okviru programa Vikendom u sportske dvorane koji vodi Branka Biondić, prof. TZK-a.

Istoga dana ekipa televizije Z1 snimila je prilog o našoj školi. U njemu je školu predstavio ravnatelj Milivoj Magerl, a zatim su snimljeni kratki prilozima o astronomiji i našem školskom listu kao dvama prepoznatljivim obilježjima škole.

Emisija je emitirana na programu televizije Z1 u veljači. Nadamo se da ju je pogledao veliki broj naših sugrađana i da su tako doznali puno o nama, našim aktivnostima i sportskim uspjesima.

Laura Kardum, 5.a

Košarkaška utakmica

Nastup cheerleadersica

u razgovoru s astronomima

meštri

Profesor Naglič predstavio je rad astronomske skupine

Nedostaje mi buka, dječji glasovi!

Prošla školska godina bila je posljednja radna školska godina za našu učiteljicu Nataliju Tadić. Oprostila se sa svojim 4.a razredom i predala ih u ruke novom razredniku Anti Kožulu. S djelatnicima škole Nataša se oprostila jednim predivnim izletom u Hrvatsku Kostajnicu gdje im je u ulozi vodičice pokazala sve ljepote Banovine.

Sve nas zanimalo je kako se snalazi u novoj ulozi umirovljenice.

MEŠTRI: Koliko ste godina radili kao učiteljica?

UČITELJICA: Ukupno 45 godina.

MEŠTRI: Zašto ste izabrali ovo zanimanje?

UČITELJICA: Rekao mi je jednog dana moj učitelj da mogu izabrati bilo koje zanimanje, ali da je najbolje da budem učiteljica jer je to najljepše zanimanje na svijetu, a da sam ja stvorena da budem učiteljica! I tako, poslušala ja svog učitelja. I nisam se pokajala, stvarno je najljepše!

MEŠTRI: Što se sve u školama promijenilo od vaših početaka? Jesu li sve promjene na bolje?

UČITELJICA: Promijenilo se puno toga. Programi su slični, ali način podučavanja je suvremeniji, ima više gotovih nastavnih sredstava (nekad smo ih sami izrađivali), brže se dolazi do informacija, učenici slobodnije traže objašnjenja (prije su bili suzdržaniji, plašili se učitelja)... Većina promjena je na bolje, ali me brine to što nestaju knjige, a učenici ne vole čitati, šteta!

MEŠTRI: Koliko je radili u našoj školi?

UČITELJICA: U Meštroviću sam radila oko 30 godina!

MEŠTRI: Čime se bavite sada, kako provodite umirovljeničke dane?

UČITELJICA: Sada čitam, čitam, čitam do duboko u noć, a onda spavam, spavam. I nije me briga hoću li ustati u 8, 9 ili 10 sati, sve stignem! Triput tjedno idem na vježbanje kako ne bih izgubila kondiciju (pripreme za proljeće).

MEŠTRI: Tko/što vam iz škole najviše nedostaje?

UČITELJICA: Ne biste vjerovali, nedostaje mi buka, dječji glasovi! Zatim rad u učionici, smiješna pitanja na koja ne moraš odgovoriti, samo se smiješ!

MEŠTRI: Možete li izdvojiti neku generaciju koju posebno pamтите i po čemu?

UČITELJICA: Imala sam puno generacija u ovih 45 godina. U svakoj je bilo dobre i pametne djece, a isto tako i bar jedan vražićak s kojim sam imala posla. Moram izdvojiti zadnju generaciju, sadašnji 5. razred, jer smo zajedno pre-

Natalija Tadić

brodili puno lijepih, ali i teških dana. Da nisu takvi kakvi jesu, bilo bi mi puno teže raditi. I svladati zbilja teške situacije kojih je bilo prilično, naročito u 4. razredu (neću o detaljima, neka to ostane među nama). Osim toga, oni su me ispratili iz škole, kako ih ne bih pamtila!

MEŠTRI: Imate li kontakt s bivšim učenicima?

UČITELJICA: Na žalost, imala sam zdravstvenih problema (nekako čim odoh u mirovinu) pa nisam mogla doći vidjeti kako napreduju (i petaši, ali i osmaši), ali neka ne sumnjaju, eto mene čim se sredim, a oni nek do tada srede što je za srediti, da ne bi imali posla sa mnom! Sretnem ponekad i nekog učenika ili učenicu iz starijih generacija pa se sjetimo kako im je bilo. Samo kad idem doktoru ne vidim niti jednog, a

bilo bi odlično kad bih čula: „Jao, evo moje učiteljice, sad ću je izliječiti“, he,he!

MEŠTRI: Da možete, biste li se vratili na posao?

UČITELJICA: Ne bih, mladi trebaju posao! Osim toga, ne želim postati stara čantrava, čangrizava učiteljica, kojoj treba štap da bi se dovukla do dvorane za vježbanje ili da dođem u školu pa da se pitam idem li na nastavu ili s nje!

MEŠTRI: Za kraj, imate li neki dobar savjet učenicima i novim učiteljicama?

UČITELJICA: Za učenike nemam jer sve što bih im rekla oni već znaju ili će saznati, a novim učiteljicama želim da im bude bar upola tako kako je meni bilo. I neka ne brinu, bit će bolje, jednog dana... Pusa svima i ne dajte se!

*pitanja za svoju bivšu učiteljicu sastavili
Paula Zdelar, Iva Džajkić, Laura Kardum,
Karla Gregurić, Domagoj Hudiček i Roko Dubravica*

Još jedna umirovljenica

Ove školske godine, od početka drugog polugodišta, u mirovinu je otišla još jedna naša učiteljica – **Manda Kravarušić**.

Brojne generacije učenika podučavala je fiziku i mnogi od njih su, zahvaljujući upravo učiteljici Mandi, odabrali svoja zanimanja povezana s tim predmetom. Našu je školu učiteljica Manda sa svojim učenicima promovirala na brojnim državnim natjecanjima gdje su postizali odlične rezultate.

Objema našim mladim umirovljenicama želimo sretno i aktivne umirovljeničke dane! učenici i djelatnici škole

KONAČNO ORMARIĆI!

Vijeće roditelja naše škole, nakon dugogodišnjih molbi učenika, pokrenulo je akciju nabavljanja ormarića za učenike. Skupljene su tri ponude, a Vijeće se odlučilo za najpovoljniju. Svaki učenik mogao je dati svoj doprinos za ormariće, a u prosjeku su davali oko 130,00 kuna. Kada se prikupio novac, škola je dala svoj doprinos i krenulo se u izradu. Za vrijeme zimskih praznika ormarići su se izrađivali i stigli su u našu školu početkom drugog polugodišta. Nekoliko dana majstori su ih pričvršćivali za zidove u hodnicima, a zatim pričvršćivali brave. Učenici su bili nestrpljivi i stalno su zapitkiivali učitelje kad će dobiti svoj ormarić. Nekoliko dana čekali smo i ključeve, a našoj sreći nije bilo kraja kad su na ormarićima osvanuli brojevi i kad je ravnatelj svakom učeniku uručio njegov ključ i pokazao gdje je njegov ormarić. Svaki odmor učenici idu do svog ormarića, ostavljaju stvari (najčešće jakne ili tenisice za TZK), neki ostavljaju i knjige, a neki su svoj ormarić i ukrasili slikama svojih idola.

Svi su učenici upozoreni da ključ od ormarića vraćaju na kraju školske godine i novi zadužuju početkom sljedeće. Važno je da dobro paze na svoj ormarić da se ne ošteti.

Učenici su zadovoljni što su dobili ormariće i misle da je ovo važan korak za našu školu.

Laura Kardum, 5.a

meštri

13

NAPOKON SMO ZAJEDNO!

Zahvaljujući didi Mladenu, djedu našeg učenika Kristijana Mijića-Tunjića iz 3.b razreda, došli smo u posjed ove fotografije. Prikazuje našu školu i naselje u izgradnji. Slika je nastala negdje između 1975. i 1980. godine.

KAKO SMO DOBILI ŠKOLU

Skupština grada Zagreba na svojoj sjednici od 28. lipnja 1968. g. donijela je Rješenje o osnivanju škole Jarun - Gajevo, određivši joj područje omeđeno sa sjevera autocestom, s istoka Vurovčicom (Srednjaci i Gredice), s juga Savom, a sa zapada bivšom granicom općine Črnomerec. Istim Rješenjem imenovan je za privremenog direktora škole Jarun - Gajevo Dragutin Hegeduš.

Dana 31. siječnja 1969. g. izvršen je tehnički pregled zgrade i primopredaja škole. Zgrada još uvijek nije bila posve završena. Nedostajao je spojni trakt između učionica i gimnastičke dvorane. Hodnik gimnastičke dvorane također nije bio

dovršen. Trebalo je otkloniti još niz sitnijih nedostataka.

Bez obzira na sve to, 1. veljače 1969. g. pod vodstvom svojih učitelja u 10.00 sati u školu su došli učenici iz svojih dotadašnjih škola: Milan Špalj, Sava Kovačević, Braća Ribar i Matija Gubec.

Te godine škola je brojila 945 učenika, raspodijeljenih u 30 razreda (15 razredne i 15 predmetne nastave).

Iz Spomenice škole

OBNOVLJENA ŠKOLA

1981./82. dovršena je dogradnja škole. Sagrađeno je 6 učionica, jedna velika radionica sa skladištem, fotolaboratorij, kabinet za domaćinstvo, moderna

kuhinja i dvorana koja će služiti i kao restoran. Sve je to moderno opremljeno. Podovi su u dvorani i hodnicima od mramora. Isto tako i u starom dijelu su hodnici i atrij dobili pod od mramornih ploča. Napravljena je velika garderoba za učenike. Ulazni atrij u školu je povećan, a također je škola dobila i novu nadstrešnicu, koja može u slučaju kiše primiti više od 800 učenika.

Podjela škole

17. lipnja 1991. u našoj školi na sjednici Učiteljskog vijeća, ravnatelj škole gospodin Ante Sučić pročitao je elaborat o osnivanju dviju škola u zgradi sadašnje i od 1. rujna one će djelovati kao dvije samostalne škole. Za vršitelja dužnosti ravnatelja nove škole, koja je nazvana OŠ

Alojzija Stepinca, imenovana je gospođa Karmen Lukinac-Petrinec. Sve do ove školske godine, u istoj su zgradi djelovale dvije škole, matična OŠ Ivana Meštrovića i OŠ Alojzija Stepinca.

Izgradnjom obližnjeg novog naselja Vrbani III, pojavila se potreba za novom školom. Kako se broj učenika u odnosu na razdoblje 90-ih godina smanjio, Grad je donio odluku da se u novo naselje preseli škola Alojzija Stepinca.

U novu smo školsku godinu 2013./2014. krenuli s novim brojem učenika koji su do sada pohađali OŠ Alojzija Stepinca. Tako ove školske godine našu školu pohađaju ukupno 604 učenika, od 1. do 4. razreda 315 učenika, a od 5. do 8. razreda 289. Imamo 29 razrednih odjeljenja u kojima predaje 60 učitelja.

Himna naše škole

Meštrovići zauvijek

ANDANTE CANTABILE

Tekst: Ivana Tutić-Grokša
Uglazbila: Katarina Kalajžić-Golac

U Za-gre-bu me - tro-po-li Hr - vat-ske cije - le Gdje se dje - ca stal-no
stal-no ve - se - le smje-sti-la se na - ša ško - la sta - ra, i - me - na
po - zna - tog ki - pa - ra U ra-zre-di-ma svi - ma Ma-lo nas je al' nas i-ma
1. ni-smo uvi-jek naj-bo-lji al' za-u-vijek smo Me-štro-vić 2. za - u-vijek smo Me-štro-vić!

Kad u školu uđete,
prijatelje brzo nadete.
Od učenika sve vrvi,
kreda se polako mrvi.

**U razredima svima
malo nas je, al nas ima.
Nismo uvijek najbolji,
al zauvijek smo
Meštrović.**

Dosadno nam nikad nije,
kod nas sunce grije.
Necemo se hvaliti,
al u svemu ćemo uspjeti!

O NOVIM UČITELJIMA

Donosimo vam nekoliko važnih informacija o svakom novom učitelju / učiteljici.

VESELA OSOBA, ALI I STROGA UČITELJICA

MATEA PARIS DUJAKOVIĆ, učiteljica 1.b razreda

Učiteljica Matea Paris Dujaković radi pet godina, a radila je u osam osnovnih škola. Sretna je što sada radi u našoj školi. Po prirodi je, kaže, vesela osoba, ali i stroga učiteljica. Njezini učenici znaju kad je vrijeme za rad, a kad za igru. Nada se da su zadovoljni s njom kao što je i ona s njima. Njezini roditelji su učitelji pa ju je to zanimanje oduvijek privlačilo. Da ne radi u školi, bila bi psihologinja ili veterinarica. Svoje slobodno vrijeme provodi u druženju sa svojim sinom i obožava šetati svoje pse.

OVO ZANIMANJE ODABRALO JE MENE

ANTE KOŽUL, učitelj povijesti
Profesor Kožul radi pet godina. Osim u našoj školi, radi i u OŠ Vrbani. U našoj školi osjeća se ugodno, radošno i opušteno. S učenicima je ostvario odličan kontakt, naročito ga hvale učenici 5.a razreda kojima je i razrednik! Kaže da je ovo zanimanje odabralo njega zato što

je od početka želio biti profesor tjelesne kulture, ali je, srećom, završio kao profesor povijesti. Ne može ni zamisliti da radi ista drugo osim svoga posla. U slobodno vrijeme igra nogomet i vozi bicikl.

OD MALIH NOGU BAVILA SAM SE SPORTOM

DARIJA MILJKOVIĆ KOŠAK, učiteljica TZK-a

Nakon puno godina u kojima su TZK predavali profesori, u našoj školi dobili smo i jednu profesoricu! Darija Miljković Košak radi 20 godina. Osim kod nas, zaposlena je i u OŠ Vrbani. Kod nas se osjeća ugodno, a misli da je njezin kontakt s učenicima dobar. Od malih nogu bavila se sportom pa je baš zato i izabrala ovo zanimanje. Da ne radi u školi, radila bi kao voditelj sportske rekreacije. U slobodno vrijeme voli odlaziti u prirodu i čitati knjige.

U MEŠTROVIĆU I UČENICA I UČITELJICA

IVANA PERNJEK, učiteljica matematike
Profesorica Pernjek radi u obje naše smjene, predaje matematiku učenicima šestog i sedmog razreda i razrednica je 6.d.

U školi radi već 7 godina, a radila je u OŠ Sveta Klara. Profesorica Pernjek bila je učenica naše škole pa nam kaže

da se osjeća kao kod kuće!

misli da je s učenicima ostvarila pozitivan kontakt. Još kao djevojčica igrala se igara u kojima je ona bila učiteljica. Možda baš zbog toga i ne zna koji bi drugi posao radila.

U slobodno vrijeme ima zanimljiv hobi – početnica je u oslikavanju namještaja.

U ŠKOLI „KAO DOMA“

MELITA HLADNIK, učiteljica povijesti

Profesorica Hladnik nije nova u našoj školi. Do prošle školske godine dolazila je ovamo na posao, ali u školu A. Stepinca. I sad radi u toj školi, ali je dijelom ostala kod nas (ne može se odvojiti od ovih hodnika, svoje učionice i učenika). Zato nam je i rekla da se ovdje osjeća „kao doma“.

U sedam godina koliko radi promijenila je puno škola, a ovo zanimanje odabrala je jer kaže da ima smisla.

BOŽJI PUTOWI SU ME DOVELI

VESNA ŠIPURA BELAK, vjeroučiteljica
Vjeroučiteljica Belak predaje vjeronauk učenicima prvih i drugih razreda. Radi oko četiri godine. Osim kod nas, radi i u OŠ Vrbani. I ona se u školi osjeća „kao doma“. Misli da je s učenicima ostvarila odličan kontakt. U ovo zanimanje kaže, doveli su je Božji putovi.

Da ne radi u školi, misli da bi bila cvjećařica. U slobodno vrijeme igra se sa svojom djecom.

LIJEPO JE BITI UČITELJICA I POUČAVATI DJECU

HELENA MAĐER, učiteljica njemačko-g jezika

Frau Helena radi 3,5 godine. Radila je u brojnim školama: OŠ grofa Janka Draškovića, OŠ Ivana Filipovića, OŠ Antuna Branka Šimića, OŠ Krapinske Toplice, OŠ Gračani i OŠ Julija Klovića. U našoj školi joj je ugodno i lijepo, nastavnici i učitelji su dragi, a učenici dobri. Misli da je ostvarila dobar kontakt s učenicima, ali je bolje da njih pitamo. (Pitali smo i kažu

da je Frau odlična!) Oduvijek je voljela čitati i učiti strane jezike. Kaže da je lijepo biti učiteljica i poučavati djecu. Teško joj je zamisliti da ne radi u školi. Vjerojatno bi radila u školi stranih jezika ili prevodila tekstove. U slobodno vrijeme boravi u prirodi, gleda filmove, uči kineski jezik, druži se s prijateljicama.

„AS SNUG AS A BUG IN A RUG“

ANA DOMIĆ, učiteljica engleskoga jezika

Profesorica Domić prije dolaska u našu školu radila je u školi stranih jezika Svjetski jezici Zagreb. U našoj školi osjeća se „as snug as a bug in a rug“: kao doma! S učenicima je ostvarila kontakt kakav i oni s njom, ali s velikom većinom vrlo dobar. U osnovnoj i srednjoj školi nije joj padalo na pamet postati prosvjetnim radnikom, ali i zbor fakulteta krenuo je u tom smjeru i kaže: I'm not sorry! Kad ne bi radila u školi, radila bi kao timski igrač u nekoj od državnih institucija i međunarodnih korporacija. U slobodno vrijeme odgaja svoju djecu i druži se s njima i s njihovim prijateljima i roditeljima – „Uspoređujemo „bilješke“ i pričamo priče Kad bi...“

„ŽELIO SAM BITI NAJVEĆI U PROSTORIJI!“

MARKO ČORAK, učitelj 3.c razreda
Učitelj Marko radi već punih 18,5 mjeseci (dao nam izjavu sredinom listopada, dakle sad već prošle puuune dvije godine). Prije naše, radio je u pet drugih škola. Kod nas se osjeća ugodno i dobrodošlo. S učenicima je, kaže, ostvario dobar očni kontakt J.

Ovo zanimanje odabrao je jer želi biti najveći u prostoriji. Da ne radi u školi, vjerojatno bi se bavio informatikom. Slobodno vrijeme provodi s obitelji ili pere suđe. Vjerujemo da učenici 3.c uživaju u radu i smijehu sa svojim novim učiteljem!

HERR LEVARDA

LEO LEVARDA, učitelj njemačkoga jezika

Uz naše dvije „Frau“, njemački jezik od ove školske godine predaje i profesor Levarda. U školi radi sedam godina. U našoj školi kaže da se osjeća prosječno. Ovo zanimanje nije odabrao on već okolnosti. Da ne radi u školi, prevodio bi, a u slobodno vrijeme čita i gleda TV.

U ŠKOLI NIKAD NIJE DOSADNO

IVAN GOTIĆ, učitelj informatike

Profesor Ivan radi tri godine. Do sad je radio u Upravnoj školi Zagreb, Ekonomskoj školi u Velikoj Gorici te u OŠ Vrbani. U našoj se školi osjeća ugodno. S učenicima je ostvario dobar kontakt, a ovo zanimanje odabrao je jer nikada nije dosadno. Da ne radi u školi, bio bi asistent na fakultetu. U slobodno vrijeme svira, igra se i spava.

BITI UČITELJICOM NIJE POSAO, VEĆ POZIV

AELITA JURAK, učiteljica hrvatskoga jezika

Profesorica Jurak radi 11 godina, od toga 8 u nastavi. Radila je u nekoliko škola: OŠ bana Josipa Jelačića, OŠ Špansko Oranice, OŠ Dragutina Domjanica. U našoj školi osjeća se ugodno. Na prvi pogleda svidio joj se kolektiv i ljubaznost njezinih kolegica, prof. Akrap i prof. Ljubas J. S učenicima je ostvarila pozitivan kontakt. Predaje hrvatski jezik učenicima šestih i osmih razreda, a razrednica je 6.c razredu. Biti učiteljicom za nju nije posao, već poziv. Osjećaj koji je obuzme kada uđe u razred je neprocjenjiv. Vjerojatno nam zbog toga i nije mogla odgovoriti na pitanje što bi radila da ne radi u školi! Njezino slobodno vrijeme posvećeno je isključivo djeci i supruzi.

POVRATAK U MEŠTROVIĆ

LJILJANKA BRČIĆ, učiteljica razredne nastave

Učiteljica Ljiljanka radi 35 godina. Do sad je radila u OŠ Ivana Meštrovića, u OŠ Alojzija Stepinca i sad ponovno u OŠ Ivana Meštrovića. U školi osjeća se kao kod kuće. S učenicima je, kaže, ostvarila dobar kontakt, prijateljski. Na pitanje zašto je odabrala ovo zanimanje, rekla nam je: „Imala sam talenta za sve predmete koje sam kasnije predavala, to pokazala na prijemnom ispitu, položila ga otprve, a kasnije na Pedagoškoj akademiji otkrila da vrlo lako mogu održati dobar školski sat i svidjelo mi se raditi s djecom.“ Da ne radi u školi, učiteljica Ljiljanka bi radila u galeriji slika, poklon galeriji, cvjećarnici. U slobodno vrijeme čita, peče kolače, brine se o svom cvijeću, ide u kino ili kazalište

IZ SREDNJE ZRAKOPLOVNE ATERIRALA U MEŠTROVIĆ

IVONA DROBNJAK, učiteljica 1.c razreda

Učiteljica Ivona radi 18 godina. U OŠ Alojzija Stepinca radila je 15 godina, a prije toga u OŠ Ivana Cankara i u OŠ Augusta Šenoe. U našoj školi joj je jako ugodno, atmosfera je ugodna, i učenici i učitelji su dobri. S učenicima je, kaže, ostvarila dobar kontakt. Ovo zanimanje odabrala je jer voli raditi s djecom, pomagati im da se naviknu na školu i obaveze i da nauče puno zanimljivih stvari. Da ne radi u školi, bila bi automehaničar jer je završila srednju zrakoplovnu školu i voli avione. Najviše slobodnog vremena provodi sa sinom Ivanom koji ima dvije godine. Igraju se, šeću. Učiteljica Ivona voli i putovanja s obitelji i razgledavanje novih krajeva.

RADMILA ČIRKO, učiteljica geografije
Profesorica radmila radi 20 godina. Većinu radnog vremena radi u OŠ Alojzija Stepinca. U našoj školi osjeća se odlično, zadovoljno. Misli da s učenicima ima jako dobar kontakt već od prošle godine, jako je zadovoljna. Ovo zanimanje odabrala je jer voli struku, a zavoljela je i zanimanje. Da ne radi u školi, radila bi u turizmu. U slobodno vrijeme kuha, sprema, pere (ne po kućama), planinari, čita, volontira, vrtlari...

„VOLIM PODUČAVATI“

ANA TUŠEK, učiteljica engleskog jezika
U školi radi 5 godina, a prije Meštrovića radila je u OŠ Vrbani. U našoj se školi osjeća vrlo ugodno, i u radu s učenicima i s ostalim kolegama učiteljima.

Najviše je raduje kad učenici surađuju i u obradi novog gradiva i u utvrđivanju

te se samoinicijativno javljaju i samostalno primjenjuju naučeno u novoj situaciji.

Oduvijek je željela raditi u školi zato što voli podučavati. Da ne radi u školi, vjerojatno bi radila neki drugi posao koji je vezan uz strane jezike.

U slobodno vrijeme pliva, šeće i vozi bicikl.

LIJEPO JE RADITI S DJECOM

IVA VINTER, učiteljica 4. b razreda
Učiteljica Iva radi 6 godina. Prije je radila u nekoliko škola u gradu Zagrebu. U našoj školi osjeća se ugodno i lijepo. Misli da je s učenicima ostvarila lijep i ugodan kontakt. Ovo zanimanje odabrala je jer je lijepo raditi s djecom. Da ne radi u školi, bila bi stjuardesa. U slobodno vrijeme čita knjige, igra badminton, sluša glazbu...

„VOLJELA BIH DA VIŠE UČENIKA OSJEĆA ŽELJU ZA ZNANJEM“

ANA JAKIĆ, učiteljica hrvatskoga jezika
Radi već petnaest godina, a posljednjih deset u osnovnoj školi.

Radi u OŠ Vrbani, a radila je i u OŠ Gustava Krkleca te OŠ Nikole Tesle. U Meštroviću se osjeća odlično jer su i učenici i kolege učitelji simpatični i vedri. Na posao dolazi dobro raspoložena, a najčešće tako i odlazi!

Misli da je s velikom većinom učenika počela izgrađivati vrlo dobar odnos. Kaže da je prvi kontakt pozitivan, ali dalje se svi moraju truditi da suradnja bude što bolja. Vjerojatno postoji određeni broj učenika s kojima, kaže, nije uspostavila toliko dobar odnos jer želi da uče i da se drže određenih pravila ponašanja, a to nije uvijek popularno.

Odlučila je raditi ovaj posao jer je željela raditi s djecom i zato što voli sve vrste umjetnosti, a osobito književnost i likovnu umjetnost. Rad s djecom je zanimljiv, a svaki dan ti donosi nešto novo, moraš neprestano učiti, razmišljati i nešto novo stvarati. Voljela bi da više učenika osjeća želju za znanjem i pokazuje veći interes za svijet koji ih okružuje.

Da nije u školi, radila bi u muzeju, vjerojatno kao muzejski pedagog, teta u vrtiću, arhitekt ili dizajner interijera, a možda bi bila i domaćica.

„Slobodno vrijeme... slobodno vrijeme..., pa da! To je vrijeme u danu kad ne moraš ništa raditi ili možeš raditi što želiš. Recimo da to postoji i da ga najčešće provodim s obitelji. Dok traje nastava, imam ga toliko da mogu pogledati nešto na televiziji, pročitati pokoju stranicu knjige ili prošetati po prirodi, najčešće vikendom. Tu trebam dodati kuhanje. Prije, dok mi nije bilo nešto toliko apstraktno, puno sam čitala, crtala i putovala. To su bila lijepa vremena...“

„BAŠ TO SAM ODUVIJEK ŽELJELA BITI“

SUZANA BUNTIĆ, učiteljica 2. d razreda

Učiteljica Suzana radi 12 godina, a prije je radila u OŠ Alojzija Stepinca. U našoj se školi osjeća ugodno i zadovoljno. Misli da je s učenicima ostvarila ugodan i prijateljski kontakt. Zanimanje učiteljica odabrala je jer je baš to

oduvijek željela biti. Da ne radi u školi, radila bi opet nešto vezano za djecu. U slobodno vrijeme čita, ide na vježbanje, šeće prirodom.

ODUVIJEK JU JE ZANIMALO PRENOSITI ZNANJE

MIA FRANKOVIĆ, učiteljica 2.c razreda

Radi tri godine, a do sad je radila u nekoliko škola. U našoj se školi osjeća lijepo i ugodno. Misli da je s učenicima ostvarila uspješan kontakt. Ovo zanimanje odabrala je jer ju je oduvijek zanimalo predavati, objašnjavati i prenositi znanje i informacije. Da ne radi u školi, bila bi odvjetnica ili novinarka. U slobodno vrijeme putuje, izlazi, ide na aerobik.

Ipak neke su učiteljice bile samozatajne pa nam nisu odgovorile na pitanja, ali ipak objavljujemo njihova imena kako biste barem tako i njih upoznali:

Vesna Seuček, učiteljica matematike, **Martina Čiček**, učiteljica prirode, **Ana Vučičević**, učiteljica 1.a (boravak) te **Martina Plašč**, učiteljica 1.c i 1.d (boravak).

UČENICI

Biste li spajanje škola ocijenili pozitivnim ili negativnim? Zašto?

Na početku sam mislila da ideja o spajanju škola nije dobra zbog toga što se dosta profesora promijenilo i to je bila prilično velika promjena. No, s vremenom vidim da je to bila dobra odluka jer mi se čini da je sad sve puno organiziranije nego prije pa bih spajanje škola ocijenila pozitivnim.

Mihaela Hudiček, 8.a

Mihael Ujević, 7.c

I negativnim i pozitivnim. Negativno je to što više nemamo bonove za ručak već moramo uzeti pretplatu za cijeli mjesec. Naravno, i to što smo dobili sve nove učitelje. Pozitivno je to što se novi ravnatelj brine o nama, ako nam nešto zatreba, on nam to omogući.

Lucija Šlogar, 6.d

Spajanje škola ocijenio bih i pozitivnim i negativnim. To što imam više vremena za druženje s prijateljima koji su prije bili u suprotnoj smjeni, definitivno je pozitivno. Negativno je to što smo izgubili skoro sve profesore. Tamo smo se prilagodili i upoznali jedni druge, znali smo što koji profesor traži, kako ispituje, koje su mu metode rada. Sada opet sve ispočetka: upoznavanje, dokazivanje, prilagođavanje.

Kakav ste kontakt ostvarili s novim učiteljima?

Svaki profesor ostavio je drugačiji dojam. Neke predmete bolje su predavali prijašnji profesori ili su mi jednostavno bili draži. Neki su pak profesori bolji od prijašnjih. Svejedno se veselim novom iskustvu.

Bjanka Vrljić, 7.a

Dobar, mnogi profesori mi se jako sviđaju, a najviše profesorice iz matematike, hrvatskog, prirode i geografije,

Iva Pranić, 5.b

Naših prvih 45

Imate li neki prijedlog što bismo mogli poboljšati, promijeniti ili uvesti kako bi naša škola bila što bolja?

Nika Bilić, 7.b

Mogli bismo staviti nove prozore kao što su u prolazu do dvorane za TZK.

Cora Borković, 5.a

Mogli bismo nabaviti/kupiti nova računala za informatiku. Računala na kojima mi radimo su slaba.

Mogli bismo uvesti neka natjecanja, koncerte ili priredbe na kojima bismo skupili novac za humanitarne akcije.

Luka Dobrinčić, 5.b

Mogli bismo uvesti e-imenike jer tada učenici ne bi nosili dnevnike. U nekim učionicama mogli bismo zamijeniti klupe novima.

Hana Šintiћ, 5.b

Mogli bismo uvesti prodajne izložbe ili sajmove. Dobivenim sredstvima pomogli bismo u nabavci računala ili obnovi škole na bilo koji način.

Iva Džajkić, 5.a

E-imenici onemogućili bi skrivanje ocjena od roditelja.

Tara Lucić, 5.b

UČITELJI

Koje je i kakve promjene u vašem radu donijelo spajanje škola? Biste li to spajanje ocijenili pozitivnim ili negativnim? Zašto?

Život se sastoji od promjena. Volim promjene, pa tako i ove!

Snježana Akrap,
učiteljica hrvatskog jezika

Gordana Stiplošek Barić,
učiteljica RN

Spajanjem škola povećao se broj učenika što i nije novost jer smo još osamdesetih (prije izgradnje OŠ Bartola Kašića) imali puno razreda (od a do j). Sada radimo u dvije smjene, a onda smo imali i međusmjenu. Došlo je puno novih, mladih učitelja što je dobrodošlo osvjež enje! Naravno, učenicima je možda bilo malo teže priviknuti se na nova lica. Mi, starosjedioci, pozdravili smo nove snage i zajedno guramo naprijed već od prošlog rujna.

Kakav ste kontakt ostvarili s novim učenicima (bivšim učenicima OŠ Alojzija Stepinca)?

Suradnja je odlična, učenici posjeduju radnu disciplinu, aktivni su i zainteresirani za radne sadržaje, lako ih je animirati i posjeduju zavidne potencijale i za dostignuća izvan redovnih nastavnih sadržaja.

Hrvoje Đurak,
učitelj TZK-a

Igor Naglić, učitelj
tehničke kulture

Iako je u početku bilo malih problema zbog razlike u načinu predavanja, vjerujem kako smo se priviknuli jedni na druge i uspostavili dobar odnos.

Izvrstan!

Petar Medić,
vjeroučitelj

Kako bi se rad u školi i boravak učenika u njoj mogli poboljšati? Imate li neki prijedlog što bismo mogli poboljšati ili promijeniti kako bi naša škola bila što bolja?

Anica Perković,
vjeroučiteljica

Treba puno toga, a polako se radi na svemu, ne može se sve odjednom. Postali smo nova velika škola, neki od nas nemaju svoju učionicu pa bi nam mogućnost rada u jednoj učionici (a ne u tri ili čak četiri tjedno) puno značila. Mislim da se svatko od nas maksimalno trudi, možda bismo malo više trebali svoj rad prezentirati, napraviti barem dva zajednička projekta na nivou škole u tijeku godine gdje bismo se svi učitelji zajedno uključili.

Mislim da bi u svakome razredu učenici mogli oslikati neki detalj iz lektirnog djela i učiniti boravak u razredu živopisnijim.

Aelita Jurak,
učiteljica hrvatskog jezika

Ana Domić,
učiteljica engleskog jezika

Javno objaviti/dati na znanje učenicima osnovna pravila ponašanja i kućnog reda u školi, nebitno radi li se o učionicama, blagovaonici, hodniku te snošenje odgovornosti za nepoštivanje istih (čitaj sustav nagrađivanja i kažnjavanja). Roditelje bi trebalo motivirati na veći angažman kad je riječ o suradnji s učiteljima i pedagoškim timom jer smo svi napokon tu samo zbog djece. Ponekoj djeci doista nedostaje razgovor i mislim da bi se i njih moralo potaknuti na individualne razgovore s razrednicima, predmetnim učiteljima ili nekim od članova pedagoškog tima, dati im do znanja da to nije samo za „problematične“ učenike nego za sve koji imaju potrebu. Moramo ih nekako upućivati na dijalog pa i među njima međusobno, a pogotovo s nama „odraslima“, „odgovornijima“, „mudrijima“.

Iz razgovora s našim učenicima, ali i učiteljima, saznali smo da mnoge zanimaju e-dnevnik. Naša škola nije se prijavila za korištenje e-dnevnika u sljedećoj školskoj godini, ali vjerujemo da će njegovo korištenje biti vrlo brzo obvezno u svim školama.

E-DNEVNIK

ŠTO O E-DNEVNIKU MISLI JEDNA UČITELJICA/RAZREDNICA...

Gužva je, svi trube, a ja se živciram. Već drugi put ovaj mjesec neću stići na informacije, a moram vidjeti ocjene i pitati za vladanje jer je kraj godine pred vratima. Danas neću stići, idući tjedan je škola ujutro, dakle opet ne mogu jer radim... Kad bih barem mogla vidjeti ocjene dok ovdje čekam u koloni... I provjeriti je li predao ispričnicu za prošli utorak...

Ove želje nisu znanstvena fantastika, nego stvarnost. Ocjene, izostanci i bilješke učitelja dostupne su svugdje i u svakome trenutku putem e-dnevnika. Riječ je o web aplikaciji za vođenje razredne knjige u elektroničkom obliku koju od školske godine 2013./2014. provode brojne osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj. Aplikaciju je izradio CARNet te ona ima sve

funkcionalnosti postojeće razredne knjige, ali i dodatne funkcije koje skraćuje postupak izrade statističkih izvješća na kraju obrazovnih razdoblja i omogućuje izravno prebacivanje ili preuzimanje podataka iz e-Matice.

Svaki učitelj je na početku godine dobio token pomoću kojega ulazi u aplikaciju. Nakon početnog nepovjerenja i kratkog perioda uhodavanja, većina učitelja je bila ugodno iznenađena jednostavnošću rada u aplikaciji. Osim učitelja, pozitivno su reagirali i učenici te njihovi roditelji. Pomoću aplikacije e-dnevnik za učenike učenicima i roditeljima je omogućen pregled ocjena, bilježaka i izostanaka u svakome trenutku. Uspostavljen je i sustav obavješćavanja roditelja o izostancima djece, pa roditelji čije je dijete izostalo prethodnog dana mogu dobiti poruku s kojeg je sata dijete izostalo te zamolbu da se jave razredniku u terminu za informacije. To, naravno, ne znači da roditelji uopće ne moraju dolaziti na informacije, već im omogućuje brži uvid u cjelokupan djetetov rad u školi. U kojim zadacima je dijete griješilo, je li bilo brzopleto i nije provjerilo rješenja ili ne stiže riješiti zadatke... ili nije

prihvaćeno u razredu, povlači se u sebe, ni s kim se ne druži... Ovakve informacije ne možete pročitati u e-dnevniku, a mogu biti itekako važne, pogotovo kad govorimo o djeci u osjetljivom razdoblju kao što je pubertet.

Ova aplikacija je još jedan dokaz da je upotreba suvremenih tehnologija i komunikacijskih sredstava potrebna i dobrodošla samo kao nadogradnja, a ne kao zamjena za neposredan ljudski kontakt.

Ana Jakić, prof.

Snježana Zuanović, prof.

... A ŠTO MISLI JEDNA MAMA

Kakva su njezina roditeljska iskustva s e-dnevnikom, koje su po njezinu mišljenju njegove prednosti, a koje nedostaci, ispričala nam je i učiteljica matematike Snježana Zuanović.

Moja djeca idu u srednje škole (II. i XV. gimnaziju) koje imaju e-dnevnik. Kao roditelj mogu izdvojiti više prednosti njegove uporabe. Navest

ću neke od njih:

- u bilo kojem trenutku moguće je vidjeti sve ocjene koje su u njega upisane, a ne čekati dan u tjednu kad su individualni razgovori s razrednikom (ako na iste možete otići)
- stiže ti e-mail s podatkom o izostanku s nastave
- možeš pregledati izostanke, kao i jesu li opravdani ili neopravdani
- samo razrednik vidi ocjene iz svih predmeta, ostali profesori imaju uvid samo u svoj predmet
- uz svaki predmet pišu podatci o datumu provođenja pisanih ispita za taj predmet
- možeš vidjeti i bilješke uz predmet koje upisuju učitelji i čitke su.

Glavni nedostatak e-dnevnika je što ne odlazim redovito na individualne razgovore jer znam sve ... ocjene (možda bih na individualnom razgovoru s razrednikom saznala i nešto osim toga).

Snježana Zuanović, prof.

ANA I IRINA

Ana Mihaljević u školi je radila pet mjeseci. U našoj školi osjeća se ugodno i opušteno. S učenicima je, nada se, ostvarila dobar kontakt. Svoje zanimanje odabrala je jer joj se to činilo zanimljivo područje, zbog ranijeg iskustva kroz volontiranje i zbog posebnog osjećaja koji proizlazi iz samog rada.

Da ne radi u školi, radila bi kao liječnik ili farmaceut. U slobodno vrijeme bavi se plesom, čitanjem i putovanjima.

Irina Maljcov radi pet godina, a prije je radila u OŠ Silvijsa Strahimira Kranjčevića. U našoj se školi osjeća jako dobro, kao da je ovdje puno duže nego što zapravo jest. Misli da je s učenicima s kojima je do sada radila ostvarila dobar kontakt. Sve su češće situacije u kojima joj se učenici samoinicijativno obraćaju i traže savjet i pomoć. Ovo zanimanje odabrala je jer se nije

mogla zamisliti u zanimanju koje bi zahtijevalo sjedenje u nekom uredu cijeli dan i upisivanje suhoparnih podataka u računalu. Voli raditi s ljudima i zato je odabrala pedagogiju i sociologiju. Da ne radi u školi, bavila bi se nekim kreativnim poslom, npr. dizajnom. U slobodno vrijeme često odlazi u kazalište, čita, crta i jako puno šeće.

Kako su to nova zanimanja u našoj školi, odlučili smo doznati nešto više o njima, ali i o Ani i Irini i njihovu poslu.

MEŠTRI: S kojim učenicima najčešće radite?

ANA: Najčešće radim s učenicima koji imaju poteškoće čitanja, pisanja – disleksija, disgrafija, diskalkulija; s učenicima koji imaju poremećaj pažnje i hiperaktivnost (ADHD), snižene intelektualne sposobnosti, teškoće socijalne komunikacije, govorne teškoće, anksioznost...

IRINA: Najčešće radim s učenicima koji imaju problema s disciplinom, ulaze u međusobne sukobe ili sukobe s učiteljima te s onima koji unutar svog razreda doživljavaju neku vrstu vršnjačkog nasilja udarce, ogovaranje, ismijavanje, izoliranje i sl.

MEŠTRI: Dolaze li vam učenici individualno ili ih šalju učitelji?

ANA: Učitelji mi dolaze ako primijete kod učenika nekakve teškoće u praćenju nastave nakon čega napravim opservaciju učenika (ne dijagnostiku). Ako je potrebno, učenik dolazi kod mene na individualne sate, no u nekim slučajevima potreban je samo redoviti, stalan rad.

IRINA: Učenike uglavnom šalju učitelji (posebice kada se radi o ometanju nastave, kršenju kućnog reda škole i sl.), ali ponekad učenici dolaze i individualno kada imaju neki problem (u razredu ili kod kuće) o kojem žele razgovarati.

MEŠTRI: Kakve vam probleme iznose?

ANA: Učenici najčešće kažu: Ne stignem prepisati s ploče, moram jako puno pisati, smeta mi buka, teški su mi zadatci, ima previše zadataka, ponekad se isključim tijekom sata...

IRINA: Najčešće se radi o lošim odnosima unutar razreda, sukobu s jednim ili više učenika koji se onda manifestiraju na različite načine. Česti su i slučajevi kada neka „zezancija“ završi lošim posljedicama. Zbog onoga što je nekom „zezancija“, netko drugi osjeća se loše. Učenici često ne vide problem u nekoj situaciji ako smatraju da je to što su napravili bilo u šali. Zaboravljaju da onaj na koga se šala odnosila možda to nije doživio na isti način.

MEŠTRI: Kako im pomažete?

ANA: Nakon procjene i razgovora s učiteljem i razrednikom radim na onim područjima za koja smatram da su bitna, npr. koncentracija i pažnja, pamćenje, vježbe grafomotorike, vježbe početnog čitanja i pisanja, bogaćanje rječnika, vježbe vizualne percepcije, orijentacije u prostoru i vremenu, lateralizacije, usvajanje gramatičkih i pravopisnih pojmova, vježbe čitanja i pisanja, matematičkih

Od početka ove školske godine, u našoj školi prvi put su zaposlene stručna suradnica edukatorica i rehabilitatorica Ana Mihaljević i pedagoginja Irina Maljcov.

kog razmišljanja, vježbe za samostalno učenje, razvoj socijalnih vještina, a sve to kroz što više praktičnih vježbi, povezivanjem sa svakodnevnim životom, konkretnim vizualnim, slušnim i taktilnim putem. Ipak, naglašavam da je potreban stalan i redovit rad kod kuće.

IRINA: Učenicima pomažem razgovorom. Ponekad je dovoljno nekome ispričati što ti se događa i što te muči da bi se osjećao bolje. Kada se radi o lošim ocjenama, ponudim pomoć oko ispravljanja ocjena i organizacije učenja. U nekim drugim slučajevima stavim se u ulogu medijatora i pokušavam pomoći riješiti problem koji je nastao između dvoje ili više učenika. U slučajevima nediscipline i kršenja kućnog reda učenicima pokušavam prikazati kratkoročne i dugoročne posljedice takvog ponašanja. Mnogi nisu svjesni koliko neka kazna ili loš imidž koji time stvaraju kod učitelja može imati posljedice za budućnost.

MEŠTRI: Je li bilo slučajeva kad niste znali riješiti problem?

ANA: Kada nađem na problem, pokušavam ga riješiti zajedno s učiteljem i roditeljem. Brzo vidim odgovara li učeniku zadatak ili program koji sam pripremila. Mijenjam program kako bih riješila problem. Uvijek se prilagođavam učeniku i njegovim mogućnostima i sposobnostima.

IRINA: Bilo je slučajeva kad sam se za rješavanje nekog problema obratila za pomoć psihologinji i ravnatelju.

MEŠTRI: Obraćaju li vam se i učitelji?

ANA: Neki više, neki manje, ali uglavnom da i drago mi je zbog toga.

IRINA: Učitelji mi se najčešće obraćaju zbog nediscipline na satu i raznih oblika vršnjačkog nasilja. Suradujemo razmjennom informacija i provođenjem zajedničkih radionica ili razgovora na satovima razrednika. Također, učitelji prenose upite i zapažanja roditelja. Često zajedno suradujemo u rješavanju nekih problema koje su iznijeli roditelji.

MEŠTRI: Možete li iznijeti neki primjer kad ste bili jako zadovoljni postignutim?

ANA: Zadovoljna sam svaki put kad vidim napredak učenika, a još više kad vidim da je učenik ponosan sam na sebe.

IRINA: Ne bih iznosila konkretan primjer. Zadovoljna sam svaki put kada uspijem riješiti neki problem, kad mogu svakodnevno pratiti kako se neka situacija na kojoj smo radili popravila i kada netko tko je napravio nešto loše shvati posljedice svog ponašanja i više se ne nađe u takvoj situaciji.

meštri

VIŠEDNEVNA TERENSKA NASTAVA
7. a i 7. b razreda

PLITVIČKA JEZERA, CEROVAČKE ŠPILE, ZADAR, PRVIČ, ŠIBENIK, PAG I NIN

Za vrijeme četverodnevnog lipanjskog putovanja ponovili smo dio gradiva sedmog razreda iz biologije, kemije, povijesti, tehničke kulture, hrvatskog jezika, vjero-

nauka, etnologije, likovne kulture, glazbenog i matematike.

Već od početne točke u Zagrebu skupine učenika očitavale su nadmorsku visinu i bilježile podatke. Na temelju tih podataka napraviti će u koordinatnom sustavu krivulju puta za četiri dana.

Upoznavanje Plitvičkih jezera i njihov obilazak bio je za veliki broj učenika prvi susret s njihovim ljepotama. Ono što smo naučili je da su u stvaranju tih ljepota sudjelovale biljke, a najviše mahovine oko kojih se događao kemijski proces taloženja vapnenca i stvaranje sedre.

Upoznali smo se i s ljepotama Cerovačkih špilja.

Odlazak na otok Prvić i razgledavanje muzeja posvećenog

Faustu Vrančiću, hrvatskom Leonardu da Vinciju, bio je poseban jer smo shvatili da znatiželja i volja mogu odvesti dijete daleko od malog otoka, a isto tako sačuvati ljubav za povratkom u krilo u kojem je rođen. Genijalnost pronalazaka temelj je mnogim današnjim izumima koje koristimo u svakodnevnom životu.

Šibenik nas je oduševio svojom kamenom ljepotom pročelja zgrada, portala, prozora, crkava, a najviše jednim od remek djela Jurja Dalmatinca, katedralom sv. Jakova.

Zadar, najveći grad kulture toga prostora i vremena, bio je mjesto djelovanja mnogih mislilaca, pjesnika, filozofa i umjetni-

terenska nastava

ka o kojima smo riječju, stihom, dramaturškim prikazom i opisom života i djela govorili na večerima povijesti. Tako smo upoznali Petra Zoranića, Nikolu Tomasea, Fausta Vrančića, Bartola Kašića, Jurja Šižgorića, Juraja Dalmatinca i mnoge druge važne i zaslužne Šibenčane, Zadrane i Pažane.

Otok Pag predstavljen je svojim suprotnostima u pogledu geomorfoloških obilježja, specifične vegetacije i gospodarskog značenja kroz uzgoj paške ovce i turizma. Ovca se hrani biljem koje

raste na slanom staništu i daje specifična organoleptička

svojstva mesu i mlijeku iz kojeg se izrađuje poznati paški sir. Tehnologiju proizvodnje sira upoznali smo u sirani Gligora u Kolanu. Prošavši kroz pogone sirane, mogli smo na degustaciji upoznati specifičnosti

okusa tog sira, a mali poklon sirane bio je da ponesemo i našim roditeljima komad te ukusne delicije. More i sol. Ljudi s kontinentalnog dijela upoznali su važnost soli za zdravlje čovjeka. Sol je najprije bila dodatak jelu. Kasnije se shvatilo da sol igra važnu ulogu u zadržavanju vode u tijelu, stvaranju želučane kiseline i posebno zbog prisutnosti joda koji je važan sastojak hormona

štitišnjače. Etnografski muzej paške čipke pokazao nam je način izrade tog ornamenta tkanja. Shvatili smo zašto jedna okrugla roseta te čipke stoji tri tisuće kuna.

Obilazak Nina, odmor i rekreacija te društvene igre i ples ispunile su ostatak vremena u tim četirima danima. Uz ugodan osjećaj međusobnog uvažavanja djeca su vesela i sretna stigla svojim kućama.

Učitelji u pratnji bili su Neven Rücker, Ida Kristović, Danijela Pavković Šolman i Ljiljana Nimac.

Ljiljana Nimac, učiteljica biologije

meštri

Astronomska radionica

Škola u prirodi – Sljeme 10. do 14.03.2014.

Baš je bilo lijepo na Sljemeni

Učenici trećih razreda bili su Školi u prirodi na Sljemeni od 10. do 14. ožujka 2014. Boravili su u Domu Crvenog križa. Ovo su njihova razmišljanja :

Na Sljemeni mi je bilo lijepo. Radionice su bile jako zanimljive. Bilo mi je naporno hodati. Navečer mi je bilo najbolje kada smo imali karaoke u pidžamama.

Mari Peček, 3. a

Meni se svidjelo na Sljemeni. Svidjele su mi se razne radionice na kojima smo bili. Penjali smo se na vrh Sljemena i vidjeli razno cvijeće. Išli smo i u rudnik Zrinski. Navečer smo imali mali disko. Svaki dan smo se šetali. Naša soba je bila lijepa. Imali smo krevete na kat i veliki ormar za stvari. Bilo je baš lijepo na Sljemeni!

Zoa Božić, 3. a

Za mene je to bilo predivno iskustvo. Išli smo u razne šetnje, otkrivali ponešto, a potom se zabavili na radionicama uz naše studentice Ivanu i Martinu. Navečer bismo se spremali za večernje aktivnosti. Ponekad smo se malo posvađali u spavaonicama oko reda i nereda jer bi poslije tjelovježbe i doručka studentice došle ocjenjivati urednost naših soba. Uvijek smo bili u pokretu. Možda su nam se dogodile neke nezgodice, ali smo ih riješili. Dajem puno pohvala za Dom Crvenog križa koji se lijepo brinuo o nama!

Tara Duralija, 3. a

Na Sljemenu mi je bilo jako lijepo. Svidjele su mi se sobe i tete kuharice koje jako fino kuhaju. Studentice Martina i Ivana su bile zabavne i vrlo su lijepo napravile sve one radionice. Bile su super!

Luka Viduka, 3. a

Na Sljemenu mi je bilo lijepo. Igrali smo nogomet, zabavljali se i šetali. Vidjeli smo mnoge proljetnice. Hrana mi se svidjela, ali mi je bilo naporno ustajati u 7 sati.

Lovro Obrdaj, 3. a

Svidjelo mi se jer smo imali vremena za igru i za učenje. Bilo mi je dobro i u rudniku Zrinski, samo mi se nije svidjelo što smo puno hodali.

Maks Novak, 3. a

Jako mi se svidjelo na Sljemenu. Bilo je zabavno kad smo išli u rudnik. Predavanja su bila zanimljiva. Navečer je bilo zabavno. Sobe su bile lijepe. Opet bismo se vratili na Sljeme. Uvijek ću se sjetiti Sljemena i studentica kad se budem penjala na Kraljičin zdenac.

Petra Prskalo, 3. a

meštri

Na Sljemenu mi je bilo zabavno. Sve učiteljice su se brinule za nas. Dvije lopte su se izgubile, ali smo ih našli. Animatorice su bile dobre i zabavne.

Gregor Marangunić, 3. a

Meni se na Sljemenu svidjelo što smo imali krevete na kat. Pohvaljujem kuharice.

Marija Jureša, 3. a

Bilo mi je lijepo na Medvednici zato što sam vidio puno toga. Išli smo u šetnje i u rudnik Zrinski. Svaku večer smo plesali, pjevali i zabavljali se.

Tomo Uroić, 3. a

Bilo mi je super na Sljemenu. Puno smo se igrali i družili. Htio bih ponovo ići.

David Balešević, 3. a

Baš sam sretan što sam bio na Sljemenu. Svako jutro sam ustao sretan što počinje novi dan. Nakon svakog šetanja naučio sam nešto novo. Onda užina, ručak, večera pa pjevanje, plesanje i zezanje. Pa ako stignemo, malo pogledamo utakmicu. Onda na spavanje za kraj lijepog dana.

Roko Ivanković, 3. a

Ugostili smo Hrvatsku udrugu gluhoslijepeh osoba **Dodir**

Na kraju prošle školske godine, kad smo akciju skupljanja baterija priveli kraju, zajedno sa svojom učiteljicom **Jelenom Čeko**, 4.b razred našao se na 2. mjestu naj skupljača-ekologa. Novac koji su dobili od skupljenih baterija odlučili su darovati udruzi koja se brine o gluhoslijepeh osobama. Pozvali su ih u goste, a što su iz zajedničkog druženja naučili, pogledajte iz fotografija:

Posebno im je bilo drago ugostiti i Kristijana (Kikija), člana Udruge i stanovnika našega kvarta. Pokazao im je svoje likovno umijeće i naučio ih kako nikad u životu ne treba odustati. Kiki je od rođenja gluhi, a naknadno su mu ustanovljeni i problemi s vidom. Osnovnu školu završio je u centru SUVAG. Započeo je i srednju školu Slava Raškaj, obučarski smjer i završio tri razreda škole. Kiki živi s ocem i bratom, a kako obojica rade, Udruga gluhoslijepih osoba Dodir osigurava mu triput tjedno prevoditelja kao podršku u kretanju i komuniciranju. Kristijan je aktivan član Udruge i sudjeluje u svim njezinim aktivnostima. U komunikaciji koristi znakovni jezik.

meštri

31

Humanitarni kutak

U našoj školi aktivno su u akciju Marijinih obroka uključeni učenici četvrtih i šestih razreda.

Dana 14. prosinca 2013. godine osam učenica šestog i osmog razreda s vjeroučiteljicom je posjetilo Caritasov dječji centar Blaženi Alojzije Stepinac u Brezovici gdje su djeca bez obiteljske skrbi, s mentalnim i tjelesnim oštećenjima i s njima su proveli nekoliko sati u igri i druženju. Ponijeli su im skromne prigodne darove koje je svatko uzeo od kuće.

Za Božić je organizirana humanitarna akcija na nivou škole „Mali dar – neophodna stvar“ upravo za tu djecu u Brezovici i naša su djeca pokazala da imaju veliko srce, u Brezovici je otišao pun kombi njima potrebnih stvari.

Misijska grupa izrađivala je razne stvarčice kako bismo prodajom tih stvari pomogli gladnoj djeci Ruande. To je ove godine planirana suradnja škole i župe jer prilog šaljemo našem misionaru salezijancu don Danku Litriću koji je u misijama u Africi već 28 godina. Prodajom izrađenih stvarčica prikupljeno je za ovaj Božić za gladnu dječicu 1850,00 kn i predali provincijalu za misionara Litrića.

Naša je škola ove godine božićnom akcijom „Za tisuću radosti“ koja se provodila u cijeloj Hrvatskoj prikupila 2000.00kn, 1000.00 kn poslali smo centralnom Caritasu za obitelji diljem Hrvatske, a dva puta po 500,00 kn darovali smo dvjema potrebitim obiteljima naše škole.

Naknadno smo dobili još narukvica iz te akcije te još prikupljamo i zbrajamo prikupljeni novac, bit će sigurno preko 500.00 kn te ćemo to darovati još jednoj obitelji nekog učenika naše škole za koju znamo da je u velikoj potrebi.

Ponovo radimo neke stvarčice za prodaju prije Uskrsa da možemo prikupiti sredstva za djecu u Africi i malim koracima punimo kasice za Marijine obroke.

izvješće o radu Misijske grupe i humanitarnom radu učenika naše škole pripremila vjeroučiteljica Anica Perković

Posjetiti misijske grupe

Kao članovi Misijske grupe posjetili smo djecu našeg uzrasta u Caritasovom centru u Brezovici i u Rehabilitacijskom centru Goljak. I oni i mi veselimo se tim susretima jer nas uzajamno obogaćuju. Posebno nas se dojmila radost i sreća djece u centrima. Iako nemaju iste životne uvjete i sposobnosti kao mi jer imaju razne poteškoće, neki mentalne, neki tjelesne, svedjedno su stalno nasmijani i donose radost onima koji ih posjete.

Osmaši koje posjećujemo na Goljaku su djeca koja se teško kreću, prikovani su uglavnom uz kolica, ali su uvijek vedri, uključeni u razne kreativne aktivnosti i od njih možemo mnogo toga naučiti. Uvijek su spremni na igru i razgovor. Dojmi nas se kako se lijepo o svemu može razgovarati s njima.

Ivka, Matea, Ana, Bernarda, Mihaela, Nikolina (8. razred)

Vrijedne

Na Misijskoj grupi izrađujemo razne stvarčice i prodajemo ih pred Božić i Uskrs nakon mise u našem svetištu Sveta Mati Slobode. U suradnji smo s misionarom don Dankom Litrićem koji pripada salezijanskom redu i već 28 godina djeluje u Ruandi. Izrađujemo ogrlice, čestitke, narukvice, razne slike i natpise. Zараđeni novac dajemo don Danku koji se brine za stotine napuštene i gladne djece u svojoj misiji u Ruandi. Volimo svojim radom pridonijeti boljem životu za druge. S osmijehom na licu pomažemo onima kojima je to zaista potrebno. Uz to u grupi vlada radosna i opuštena atmosfera i lijepo nam je ovako se družiti.

Šestašice: Petra, Iva, Matea, Izabela, Viktoria, Ana P., Ana Marija, Ana K., Tea, Lara, Karla

Čestitke

šestdesice

Naša dobra djela

na misijskoj grupi

Izrada nakita

Izrada čestitki

Don Danko

meštri

MATIJA
BENQVIĆ

Uđnana
Lodgar

Frída
Iras

Marko

Kovačević

Lorrio

Matešić

Ema Kovačević

Roko Zelić

Lucija Kraljević

Lara Martić

Jakov Ugljik

Lorena Krušelj

Iva Burić

Luka Dekanić

Lara Horvat

Matej Abramović

Dora Maria Zeković

Karlo Gregorić

Ivan Jeković

Dunja Polanec

Jakov Kimatović

Ivan Lisica

1. b OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 11/2013.

NIKOLA BERDIN
CHIARA DOMINKO
DORJAN GABRIĆ
DUJE GRACIN

TONI GRACIN
MARKO JURČIĆ
NOA KANIŽAJ

SASA KORMAN
LUCIJA KOVAČ
IVONA KRALJ

ANA LEBAR
FRANKO MRAVIĆ

ANTONIO MARČELIĆ
MARCELA MARTIĆ

VILIM MILOKOVIĆ
LAURA OSTOJIĆ

BUGA PETER

DORA SLIŠKOVIĆ

HELENA STANKIĆ

NIKA ŠKARPA

ZVONIMIR TONŽETIĆ

LEA MILAKOVIĆ

VIKTOR KOVAČ

ANJA DOMINIĆ
 ROKO DUJMOVIĆ
 NIKA GABRIĆ
 LEONARD GAŠPERT
 PETAR MARJLOVIĆ
 LUCIJA NIKOLIĆ
 ROBERTO PETRIĆ
 IVA N PEZO
 MIA ARWEN PRLJIĆ
 VANJA RADAKOVIĆ

VANJA RADAVIĆ
 MARTIN SERDAR
 MIA STIPANČEVIĆ
 LANA ŠTIVIC
 TEO TABORŠČAK
 ROKO TEPIŠIĆ
 LOREMA TOMIĆ
 JURA VRHOVSKI
 INJA VUJIĆ
 MARKO VUKŠIĆ
 ROKO ZOVKO

1. d OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 11/2013.

HELA BILAĆ	JERONIM KOLĐERA J	BRUNO RUBINIĆ
MATEO DI GIUSTO	MARIJA LEKAJ	MARTIN SOKOLIĆ
LANA DOBRIĆ	MATEJ MARTINKOVIĆ	SVEN STEIGL
INA GABRIĆ	BARTOL ORLOVIĆ	KRUNA ŠANČIĆ
VEGA MOHNJEC	ANTE PAVLINOVIĆ	PETRA ŠVAJGHART
LANA JURIC	FIONA PETROVIĆ	LARA TRONA
SINIŠA HRGOVIĆ	MATIJA PREGLEJ	VITO ZRNIĆ

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Lovro Vladić, 5.b osvojio je **1. mjesto**, mentorica Snježana Zuanović
NA DRŽAVNOM NATJECANJU koje se održavalo od 2. do 4. travnja u Šibeniku LOVRO JE OSVOJIO 3. MJESTO!

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ TEHNIČKE KULTURE

- pod vodstvom mentora Igora Nagliča na natjecanju su sudjelovali:
 5. razred – Mirko Lazar, 5.b – 17. mjesto
 7. razred – Dorotea Kalevski, 7.b – 12. mjesto
 8. razred – Vid Bešker, 8.a – 17. mjesto
 Luka Srdarev, 8.b – 9. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

5. razred – Lukas Baltas, 5.d – **3. mjesto**, mentorica Mila Kožul Kalem
 6. razred – Matej Nikolić, 6. c – 14. mjesto, mentor Radmila Čirko
 7. razred – Leo Škarp, 7.c – 13. mjesto, mentorica Mila Kožul Kalem
 8. razred – Filip Mamić, 8.b – 20. mjesto, mentorica Mila Kožul Kalem

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ASTRONOMIJE

- pod vodstvom mentora Igora Nagliča na natjecanju su sudjelovali:
 5. razred – Jan Bakarić, 5.a – **3. mjesto**
 Lovro Balen, 5.a – 5. mjesto
 Domagoj Hudiček, 5.a – 7. mjesto
 Roko Dubravica, 5.a – 10. mjesto
 Borna Juras, 5.a – 11. mjesto
 Luka Butigan, 5.a – 12. mjesto
 6. razred – Mia Perkovic, 6.b – **3. mjesto**
 7. razred – Ivan Renić, 7.a – **2. mjesto**
NA DRŽAVNOM NATJECANJU koje se održavalo 22. do 25. travnja u Opatiji IVAN JE OSVOJIO 6. MJESTO.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ POVIJESTI

Nika Bilić, 7.b – 20. mjesto, mentorica Melita Hladnik

LIDRANO

Naš list i ove je godine sudjelovao na LiDraNu i ponovili smo prošlogodišnji uspjeh – bili smo predloženi za državnu smotru – urednica Nika Bilić, 7.b, mentorica Gordana Ljubas.

Meštar matematičar

55. Državno natjecanje iz matematike održano je u Šibeniku od 2. do 4. travnja. Našu je školu predstavljao **Lovro Vladić**, učenik 5.b razreda. U Šibenik se uputio sa svojom mentoricom-razrednicom Snježanom Zuanović i osvojio 3. mjesto i 2. nagradu!

Moje prvo državno, druga nagrada, treće mjesto

Došao je i dan odlaska na natjecanje. *Profa iz matiče* i ja ukrkali smo se u *bus* s ostalim natjecateljima i mentorima i krenuli za Šibenik. Smjestili smo se u hotelu Jure u Solarisu. U sobi sam bio s dvojicom dječaka, šestašom i sedmašom. U početku su bili šutljivi, a kasnije smo se dobro družili. Smještaj i hrana bili su odlični. Istu večer bilo je svečano otvaranje natjecanja. Bilo je raznih govoranacija,

Lovro i mentorica prof. Snježana Zuanović

predstava i nastup poznate klope Maslina. Sutradan je bilo natjecanje. Nije bilo lagano, ali dao sam sve od sebe. Nakon natjecanja išli smo na izlet na Krku. Tamo je bilo odlično! Vidjeli smo slapove, mlinove (koji nažalost rade samo ljeti), staru veš-mašinu i tkalački stan.

Usred večere stigli su dugo očekivani rezultati. Svi su napustili svoje tanjure i pohrlili prema predvorju gdje su bili izvješeni rezultati. Treće mjesto! Bio sam presretan. Odmah sam javio svojoj *profi* i roditeljima, svi su bili sretni i ponosni.

Tu večer smo se dugo zabavljali, a *Miočani* (učenici iz XV. gimnazije) pjevali su do dva u noći. Drugi dan bili smo u šetnji i posjetili smo etno selo.

Slijedila je dodjela nagrada. Među prvima sam uzeo svoju, dobio sam priznanje i drugu nagradu.

Po povratku kući u autobusu smo cijelo vrijeme igrali igrice na mobitelima dok nam nisu *riknule* baterije. Bilo nam je žao što je svemu došao kraj.

P.S. Jesam li spomenuo da je hrana bila odlična?!

Lovro Vladić, 5.b

Meštar astronom

Državno natjecanje iz astronomije održavalo se od 22. do 25. travnja 2014. godine u Opatiji. Našu je školu predstavljao **Ivan Renić**, učenik 7.a razreda. U Opatiji je bio sa svojim mentorom, profesorom Igorom Nagličem.

Moje drugo državno natjecanje

Na natjecanje je pozvano po šest učenika po svakom razredu (kategoriji). Za prolazak na ovo natjecanje važno je dobro riješiti test, ali napraviti i dobru radnju jer se zbrajaju bodovi. Državno natjecanje sastoji se od obrane praktičnog rada, a prilikom izlaganja učenik mora izvjesiti poster (plakat).

Ovo je moje drugo državno iz astronomije (na prvom sam bio u petom razredu). Iako sam bio šesti, zadovoljan sam što sam prošao i nadam se istim ili možda boljim rezultatima i sljedeće godine.

Ivan Renić, 7.a

Ivan s mentorom ispred svog plakata

Balon koji se puše reakcijom sode bikarbone i octa

Za ovaj pokus trebaju vam:

1. epruveta i kapaljka
2. balon
3. ocat
4. soda bikarbona
5. žličica

potreban pribor

Postupak

1. u balon stavite 2 žličice sode bikarbone

4. balon namjestite tako da soda bikarbona iz njega padne u epruvetu punu octa

Tako ćete dobiti kemijsku reakciju.

2. u epruvetu stavite puno octa, točnije do dvije trećine epruvete

5. dobili ste balon koji se puše reakcijom sode bikarbone i octa – nastalim plinom ugljikovim dioksidom

3. balon stavite na vrh epruvete (na otvor)

Napisao: Luka Dobrinčić, 5.b

Pokus radio: Ian Dobrinčić, 2.a

(Napomena uredništva: pokus izvoditi najbolje uz prisutnost roditelja, pažljivo, paziti da ocat ne dođe u kontakt s očima. Ako dođe, obavezno isprati hladnom vodom i možda zatražiti liječničku pomoć.)